

LÁ THƯ MỤC VỤ

Giáo Hội muốn các con cái mình nhìn thấy sự liên kết thật chặt chẽ giữa thập giá và phục sinh. Đúng vậy, phục sinh sẽ chẳng có ý nghĩa gì nếu không có thập giá. Tôi đã nhìn thấy sự liên kết này qua những năm tháng tôi ngồi trong tù, đặc biệt ở trại ‘trùng giới’ A 20 Xuân Phước, vì tôi bị giam giữ tại đó lâu nhất, hơn 7 năm trời !

Khi chiếm được bất kỳ nơi nào, việc đầu tiên các người cộng sản chắc chắn thực hiện ngay lập tức là bằng mọi cách phải tiêu diệt tôn giáo. Họ dùng mọi thủ đoạn rất tinh vi từ việc cấm đoán mọi sinh hoạt tôn giáo, đến việc xen vào kiểm tra chương trình huấn luyện đào tạo các lãnh đạo tôn giáo tương lai, gây chia rẽ giữa hàng ngũ giới giáo phẩm, sẵn sàng bôi xấu những nhân vật có ảnh hưởng, cài người của họ vào xen lẫn để lôi kéo xúi giục hầu gây lũng đoạn theo chiều hướng có lợi cho họ... Trong tù họ cũng áp dụng những thủ đoạn y như thế !

Đầu tiên, người cộng sản triệt hạ hàng giáo phẩm bằng cách nghiêm cấm không ai (dù là giáo dân) được gọi các linh mục là ‘cha’, các Phật tử cũng không được xưng hô với quý Sư là ‘thầy’. Để tránh việc truyền bá đạo lý, có thời gian cai tù gom tất cả các linh mục, mục sư, tu sĩ và các sư vào chung một đội để dễ bề kiểm soát. Sau đó họ lại phân tán ra vì nghe đâu ở chung với nhau ‘bọn đầu sạn’ đó động viên nhau giữ vững niềm tin và giúp nhau trau dồi giáo lý tốt hơn (lời một cai tù thú nhận). Ban đêm, phòng giam quá chật chội và nóng bức, nhưng dù không ngủ được, tù nhân cũng phải nằm yên tại chỗ, vì chỉ cần ngồi dậy là bị kết tội ‘ngồi đọc kinh’ !

Tất cả những biểu tượng có liên quan đến tôn giáo đều bị nghiêm cấm và cai tù dùng 2 cách thức là chuyển buồng và khám phòng để tịch thu và trừng phạt những ai cả gan tàng trữ những biểu tượng ấy. Cây thánh giá đứng hàng đầu trên danh sách các món mà nội qui trại giam cấm kỵ, và kể đến là râu chuôi Mân Côi. Trong cảnh cùng khốn của kiếp tù, hằng ngày chứng kiến những cái chết đau thương của những bạn tù đồng cảnh, anh em tù nhân Công Giáo chỉ còn một chiếc neo để bám vào mà sống còn. Hình ảnh một Con Thiên Chúa bị treo trên thập giá là một hình ảnh khủng khiếp, nhưng lại là sức mạnh và sự khôn ngoan cho những ai nhìn lên đó.

Với cái chết đau thương của Chúa Giêsu, thập giá không còn là hình ảnh của tử thần, mà trở thành biểu tượng của sự chiến thắng, đó là chiến thắng của tình yêu. Chính tình yêu đã làm Chúa Giêsu phục sinh. Nơi nào có thập giá, nơi đó con người còn tin ở sức mạnh của tình yêu. Có lẽ biết điều đó nên cai tù cộng sản nhất quyết ngăn cấm sự xuất hiện của thập giá, nhưng mĩ mai thay, họ quên rằng dấu chỉ tình yêu ấy đã được vẽ trong tâm hồn các Kitô-Hữu từ ngày lãnh nhận Bí Tích Thanh Tẩy và mỗi lần làm dấu thánh giá với ý thức tôn kính.

Có sức mạnh nào xâm chiếm tâm hồn một em tù vượt biên tên Dũng mới 18 tuổi mang bản án chung thân, dù quanh năm suốt tháng chẳng có ai thăm nuôi mà em vẫn không tuyệt vọng ? Một lần nọ, em vạch chiếc áo tù cho tôi xem một cây thánh giá làm bằng gạo dứa mà em hiên ngang đeo trên ngực. Em tâm sự : “Em cóc sợ tội nó kỷ luật nhưng em không đeo bên ngoài vì chúng nó tịch thu vắt đi tội nghiệp cho Chúa và mình phải mất công làm lại”. Đó là cây thánh giá dài độ 3 phân ngang 2 phân, bóng láng thật đẹp vì mồ hôi của em ngấm vào. Em đã mất hơn 2 tuần lễ miệt mài để hoàn thành tác phẩm tình yêu ấy. Em nói : “Mỗi lần sờ lên ngực, tay em chạm vào thánh giá, em cảm nhận một luồng sinh khí mới tràn vào tâm hồn em. Thầy biết không, từ đó em không còn nghĩ đến chuyện tự tử nữa”. Như vậy, cứ mỗi lần em chạm đến thánh giá là một lần em thoát khỏi bóng tối của tử thần. Tôi nghĩ em Dũng đã kinh nghiệm hai chữ ‘Phục Sinh’ thật thiết thực trong cuộc đời em.

Từ ngày được chọn vào Hồng Y Đoàn, vị Hồng Y đáng kính Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận của chúng ta luôn luôn mang một cây thánh giá thật đặc biệt làm bằng ‘inox’ với 11 lỗ khoét để lộ phần gỗ phía trong. Thì ra bên trong là cây thánh giá gỗ tự tay Ngài làm lúc còn ở biệt giam. Làm xong, để khỏi bị tịch thu, Ngài đã “cắt kỹ” thánh giá ấy bên trong một cục xà phòng tắm và giữ cho đến ngày được thả về. Chúng ta cũng vậy, đừng để những đau khổ của cuộc đời che mắt tầm mắt không trông thấy ánh sáng Phục Sinh.

Linh mục Phạm Quang Hồng.

